

Протокол

№

гр. София, 30.05.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 30.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **1611** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, вр. с чл.144 АПК, на именното повикване 13.43 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – [фирма] - редовно призовано за днешното съдебно заседание, не се явява, представлява се от адв. И. с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА”, ГР. С. - редовно призован за днешното съдебно заседание, представлява се от юрк. З. с пълномощно от днес.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА - Д. Т. Ж. - М. - редовно призована, не се явява, представлява се от адв. Л. с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /ПООТДЕЛНО/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като счете, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпилата жалба, както и административната преписка.

АДВ. И.: Поддържам жалбата. Моля да отмените обжалвания административен акт. Няма да соча нови доказателства.

ЮРК. З.: Оспорвам жалбата. Прилагам и моля да приемете заповеди за изменение на служебното правоотношение на Ш. Х. и Е. Б., с оглед компетентността им да дадат предписания, както и постъпилото искане от Д. М. в ДИТ, [населено място], ведно с приложените към искането заявления и декларации от Д. М..

АДВ. Л.: Поддържам становището на Главна инспекция по труда. Моля да ми се

издаде съдебно удостоверение, за да се снабдя с преписката на СРП.

АДВ. И.: Искането е неотнoсимо към предмета на спора.

ЮРК. З.: Предоставям на съда.

СЪДЪТ по доказателствата и доказателствените искания

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА административната преписка.

ПРИЕМА днес представените писмени доказателства от ответника.

ОТХВЪРЛЯ направеното искане от процесуалния представител на ЗС, тъй като същото е неотнoсимо към предмета на спора.

СТРАНИТЕ /ПООТДЕЛНО/: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, като счете делото за изяснено от фактическа страна,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ. И.: Моля да уважите жалбата по съображения подробно изложения в нея. Разпоредено е изплащане на обезщетение на госпожа Ж.. С административния акт се заобикаля специалният ред по КТ. Актът е нищожен и следва да бъде отменен.

ЮРК. З.: Моля да отхвърлите жалбата и потвърдите обжалвания акт. Считам, че не е налице трудов спор, доколкo дължимото трудово възнаграждение е надлежно начислено, въведено със заплати, и не са налице хипотезите на чл. 270 ал. 1 от КТ. Дори и да има настъпили за работодателя вреди, в КТ е предвиден специален ред за осъществяване на ограничена имуществена отговорност. При проверката не са представени доказателства за осъществяване на такава по отношение на госпожа М..

АДВ. И.: Ограничената имуществена отговорност не се осъществява с едностранно изявление на работодателя, но тук става въпрос за прихващане. Ние не твърдим, че сме реализирали ограничената имуществена отговорност, предвидена в КТ.

ЮРК. З.: Когато вредата е причинена от престъпление и е настъпила при изпълнение на трудовите задължения, отговорността се определя от гражданския закон. В конкретния случай е наведен извод за право на прихващане от трудовото възнаграждение в полза на работодателя. Въпреки че госпожа М. не е представила трудовата си книжка, видно от искането до Инспекцията по труда, същата е била в органите на НОИ с цел определяне на обезщетение. Пред работодателя е представена декларация, че работничката е останала без работа. В самата декларация е посочено, че същата носи наказателна отговорност при деклариране на неверни данни. Считам, че жалбоподателката е следвало да претендира обезщетение за оставане без работа за срок от един месец. По отношение на Предписание № 5, относно отпуската са налице заявления от страна на работодателя за ползване само на 50 работни дни годишен отпуск при право на 57 дни за времето на съществуването на трудовото правоотношение. Действително заповедите за отпуск от работодателя са за 60 работни дни, но доколкото те са изходящи от него документи и поисканите за ползване дни не кореспондират с разрешените такива, то считам за правилно даденото предписание да се определи обезщетение за неизползван годишен отпуск. II. касае само определянето му, а не неговото изплащане. Моля да потвърдите обжалвания акт.

АДВ. Л.: Моля да потвърдите оспорените предписания като законосъобразни.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13.55 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: